

HANA DEMLOVÁ ROZ. MORBACHEROVÁ

29. 5. 1943 BRNO

RODIČE: EVŽEN MORBACHER A MARIE MORBACHEROVÁ, ROZ. HAJDOVÁ

NEVLASTNÍ MAMINKA: LADISLAVA MORBACHEROVÁ, ROZ. HAJDOVÁ

SESTRY: MARIE, ANEŽKA, ELIŠKA

MANŽEL: ZDENĚK DEML

DĚTI: MICHAL, MAREK, MARKÉTA

MOTTO: „DŮLEŽITÉ JE NEBÁT SE PŘÍLEŽITOSTÍ, I KDYŽ JSOU NĚKDY MIMO NAŠI VIZI“

Hana se narodila do rodiny soudce Evžena Morbachera a jeho ženy Marie jako druhá dcera. Na konci války se celá rodina přemístila z Brna do Ořešína, kde se měli ukrýt před ustupující německou armádou.

2. května 1945 zasáhl Haninu maminku šrapnel, a ta na následky zranění následující den zemřela. Na její počest nechal Evžen roku 2005 postavit v Ořešíně u Brna Boží muka.

I když ve dvou letech přišla o maminku, na dětství vzpomíná ráda. Tatínek se brzy oženil, vzal si Ladislavu, mladší sestru maminky. Jako malá holka měla Hana se svými sestrami poznat jak intelektuální brněnské prostředí, často chodila na koncerty, výstavy do divadla, hrála na klavír. Nicméně nebyla ani ochuzena o dětské štěstí z malých lotrovin, kdy běhala po lesích, po lukách, chodila k sousedům na třešně, hrála si na kovboje nebo jen tak ležela v trávě.

Od útlého dětství věděla, co znamená komunismus a jak jednoduché je dostat se do hledáčku policie. Právě proto se rozhodla, že

nepůjde ve stopách svého otce a zavrhla studia na právech. Nechtěla sloužit komunistickému aparátu.

Pro studium zvolila Pardubice a studium na Vysoké škole chemicko-technologické, věřila, že po studiích se vrátí do Brna. Osud tomu chtěl jinak. Během studií se seznámila se svým manželem, vzali se, na chvíli se opravdu odstěhovali do Brna. Pak ale přišla nabídka s prací i přiděleným bytem v Pardubicích a bylo rozhodnuto.

Na konci roku 1967 se Demlovým narodil syn Michal. A tak když v srpnu 1968 přijely ruské tanky, Hana mohla jen poslouchat rozhlas nebo číst noviny. Nicméně se snažila být neustále v obraze. Než odešla na druhou mateřskou začala pracovat na oddělení patentů a licencí v Semtíně. Když se vrátila do práce musela vypracovat dotazník, který reflektoval srpnové události 1968. Další léto se narodil Marek. Ačkoli práci v na oddělení patentů se Haně líbila, byla si vědoma náročnosti oboru a po mateřské začala pracovat ve výzkumném ústavu, kde analyzovala barviva. Vprostřed sedmdesátých let dcera Markéta. V osmdesátých letech sběhla od oboru do ekonomické sféry a tím si předepsala budoucnost. Díky tomuto kroku se začala orientovat v číslech, ekonomických termínech.

Po revoluci začala pracovat na radnici v Pardubicích. No dvou letech dostala nabídku, jestli by do voleb nechtěla dělat primátorku. Hana souhlasila a výzvu přijala. Po skončení mandátu se před ní postavila další výzva a to, práce na ministerstvu obrany jako náměstkyně pro vzdělávání.

Dnes má Hana 10 vnoučat a užívá si života plnými doušky. V politice a ekonomických sférách se stále orientuje a je dobrým rádcem komukoli, kdo za ní přijde s prosbou o radu.